

[Rilshøj]

over for frontliniestaterne, altså en politisk argumentation. Når vi – i overensstemmelse med et bredt flertal i Folketinget – yder stor støtte til humanitært arbejde i Afghanistan, skyldes det naturligvis den sovjetiske besættelse af landet, og når vi er blevet betænkelige ved vor store hjælp til Kenya, et af hovedmodtagerlandene, skyldes det krænkelserne af menneskerettighederne i Kenya. Der er altså tale om politik, også når vi har med bistand at gøre, det manglede bare! Hvorfor skulle ulandspolitik være fuldstændig kemisk rensset for politik? Det er naturligvis utænkeligt.

Jeg skal ikke i denne omgang gå ind på detaljerne i udenrigsministerens svar – det vil jeg gøre under opsamlingen til sidst – men jeg vil understrege, at det er glædeligt, at vi har fået en flertalskonstellation, der erkender de politiske realiteter i Centralamerika, og som er villig til at bringe Danmark i hvert fald på linie med de andre nordiske lande.

Som jeg nævnte, har vi gode erfaringer fra det sydlige Afrika for, at de skandinaviske lande i voksende grad i fællesskab kan gå ind og støtte en politisk proces, nemlig opgøret med apartheidstyret. Vi har også fra Afghanistan-konflikten gode erfaringer med en effektiv nordisk bistandsindsats i form af humanitært arbejde i forbindelse med krigen, og det vil være glædeligt, hvis de nordiske lande – meget gerne i samarbejde med andre vesteuropæiske lande – vil gå ind og hjælpe Centralamerika ud fra en ganske anden indfaldsvinkel end USA's.

Da Nicaragua er det land, der er i den sværeste situation i Mellemamerika på grund af krigen og på grund af den totale økonomiske boykot af landet fra amerikansk side, der har til resultat, at den samlede vestlige bistand til Nicaragua er meget lavere end til de andre centralamerikanske stater, er det naturligt, at Nicaragua bliver et hovedmodtagerland af dansk bistand. Dertil skal føjes, at Nicaragua i den løbende fredsproces er det land, der – erkendt – bedst har levet op til de krav, som er stillet i Aripplanen. Man har dog frigivet La Prensa, en hovedindvending mod Nicaraguas politik før, den katolske radiosender er blevet frigivet, og man har indledt en politisk dialog og en pluralistisk udvikling i et land, der er i en krigssituation, og som aldrig har kendt til politiske demokratiske traditioner i vores forstand. Det land skal ikke afstraffes, det skal i hvert fald bi-

standspolitisk bringes på lige fod med andre centralamerikanske stater, og i betragtning af landets meget svære økonomiske og militære situation er det naturligt, at dette land bliver hovedmodtagerland af dansk bistand, ganske som det er tilfældet med hensyn til bistand fra de andre nordiske lande.

Det glæder mig derfor, at vi nu omsider har fået et flertal i Folketinget for at få bragt vores Mellemamerikapolitik i overensstemmelse med de andre nordiske landes, og så må vi tage opgøret med regeringen om, hvorvidt Folketinget kan pålægge en regering at oprette en bistandsmission eller ambassade i et land. Det lader til, at regeringen i det spørgsmål vil bruge grundloven mod folketingsflertallet, men jeg tror nu ikke, det er klogt af den at tage et opgør på det punkt. Det er naturligvis et vigtigt politisk signal fra et skandinavisk lands side, oven i købet et NATO-lands side, at det opretter en diplomatisk repræsentation i et lille land, som en supermagt er i konflikt med, det erkender vi, og det er også et vigtigt element i dette beslutningsforslag. Det drejer sig om penge, men det drejer sig altså også om politik, ganske som adskillige andre dele af vores ulandspolitik helt klart også drejer sig om politik, som jeg nævnte før.

Jeg vil i de afsluttende bemærkninger samle ordførernes holdning op.

Der er mange ting i udenrigsministerens indlæg, som man kan indvende meget imod, men det glæder os, at EF er nået op på den høje procentvise bistand. Til gengæld yder USA altså intet til Nicaragua – derimod store beløb til andre centralamerikanske stater – og det gør, at den samlede bistand til Nicaragua er lav, når vi tager samtlige vestlige lande, men altså ikke de skandinaviske lande.

Jeg undrer mig over udenrigsministerens meget kraftige reaktion, men jeg er sikker på, at det er en politisk reaktion. Det er ikke først og fremmest Nicaragua, udenrigsministeren har in mente, men en supermagt, som Danmark er allieret med.

Skrumsager Skau (V):

Nicaraguas situation har jo ved flere lejligheder optaget Tingets medlemmer, og det er også rimeligt, men vi må være opmærksom på, at der er mange andre lande – Afghanistan og lande i Fjernøsten som Kampuchea er blevet nævnt –